

Vergaderjaar 2016–2017

31 239

Stimulering duurzame energieproductie

Nr. 260

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 13 juni 2017

Tijdens het ordedebat van 30 mei jl. (Handelingen II 2016/17, nr. 80, Regeling van werkzaamheden) heeft uw Kamer verzocht om een brief over de verdere ontwikkeling van hernieuwbare energie, inclusief een antwoord op de vraag in hoeverre de doelstellingen op het terrein van hernieuwbare energie gerealiseerd kunnen worden. De directe aanleiding daarvoor zijn de voorlopige realisatiecijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) omtrent het aandeel hernieuwbare energie in 2016. Hierbij geef ik invulling aan dit verzoek.

Uit de voorlopige cijfers van het CBS over 2016 blijkt dat het aandeel hernieuwbare energie in 2016 toeneemt van 5,8% naar 5,9%. Dit is per saldo en op het oog slechts een geringe toename. Het is echter van belang om ook naar de achterliggende factoren te kijken.

Ik constateer tot mijn genoegen een duidelijke toename van de productie van wind- en zonne-energie. Het CBS constateert een groei met liefst 20% ten opzichte van 2015. Deze groei had zelfs nog hoger kunnen uitvallen, ware het niet dat 2016 de boeken in gaat als een windluw jaar: het heeft in 2016 beduidend minder hard gewaaid dan in vorige jaren.

Het CBS constateert daarentegen een daling ten aanzien van de bijmenging van biobrandstoffen in het verkeer met 20%. Deze daling betekent niet dat bedrijven niet aan hun verplichte aandeel hernieuwbare energie in vervoer hebben voldaan (een aandeel dat ieder jaar oploopt). In september 2016 heeft de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (IenM) een brief aan uw Kamer gestuurd over de mogelijke oorzaak van het verschil tussen de CBS-cijfers en de gegevens in het door de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) beheerde register energie vervoer (Kamerstuk 30 196, nr. 472). Het Ministerie van IenM is, zoals in die brief is beschreven, met het bedrijfsleven, het CBS en de NEa in overleg over hoe dit verschil in de toekomst geminimaliseerd kan worden.

Het aandeel hernieuwbare energie wordt berekend door het gebruik van hernieuwbare energie te delen door het energieverbruik bij energieafnemers, conform de definitie die de Europese Commissie hiervoor hanteert. Dit energieverbruik is in 2016 met 4% gestegen ten opzichte van 2015. Dit komt ten dele door lagere temperaturen in het voor- en najaar van 2016 ten opzichte van 2015. Dit hogere energieverbruik leidt er toe dat het aandeel hernieuwbare energie – ondanks de toename van de productie op dat terrein – per saldo in geringe mate is toegenomen.

In de Nationale Energieverkenning (NEV) 2016 (Kamerstuk 30 196, nr. 479) werd een aandeel geraamd van 6,4% in 2016. Het voorlopige realisatiecijfer loopt daar dus met 5,9% iets op achter. Ik ben en blijf echter positief gestemd over de ontwikkelingen op het vlak van hernieuwbare energie zoals die door het kabinet in gang zijn gezet. Er zitten voor de komende jaren nog veel projecten in de pijplijn die thans worden ontwikkeld. Deze zullen pas vanaf 2018 tot daadwerkelijke productie gaan leiden. De grote groei van het aandeel hernieuwbare energie vindt – gegeven die projectenpijplijn – daardoor vooral plaats vanaf 2018. Zo zal de verdere productie van windenergie, zonne-energie, maar ook duurzame warmte uit diepe geothermie en bioketels nog substantieel gaan toenemen. Dat beeld bleek al uit de NEV 2016. Ik ga er daarom nog steeds van uit dat de doelstellingen ten aanzien van het aandeel hernieuwbare energie in 2020 en 2023 binnen bereik blijven. Daarmee worden de doelen op dit vlak conform het Energieakkoord gerealiseerd. De NEV 2017 zal een geactualiseerd beeld geven. Deze verschijnt medio oktober van dit jaar.

In het ordedebat heeft uw Kamer tevens verzocht om een antwoord op de vraag wat er nog extra moet gebeuren om aan de doelen van het klimaatakkoord van Parijs te voldoen. Het doelbereik, zoals dat volgt uit het Energieakkoord, zie ik slechts als opmaat naar de verdere, veelomvattende energietransitie die na afronding van dat akkoord in 2023 dient plaats te vinden. In de Energieagenda, die ik eind 2016 naar uw Kamer stuurde (Kamerstuk 31 510, nr. 64), heeft het kabinet reeds gesignaleerd dat voor 2030 een verdergaande reductie van broeikasgassen noodzakelijk is om te kunnen voldoen aan de klimaatdoelstellingen van Parijs voor 2050, leidend tot 80–95% broeikasgasreductie. Een forse maatschappelijke inspanning, die verder gaat dan de reeds ambitieuze doelen in het Energieakkoord, is nodig. Ik laat momenteel zogenoemde energietransitiepaden uitwerken waaruit moet blijken op welke wijze Nederland kosteneffectief die vergaande doelen kan realiseren. Besluitvorming daarover is aan een nieuw kabinet.

De Minister van Economische Zaken,
H.G.J. Kamp